

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359896048.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Da i 1799 Bonaparte som Førstekonsul gav Frankrig en Forfatning, i hvilken en svag Skinfrihed skulde skjule Enehæderdømmet, udnævnte han Constant, der tidligere havde været blandt hans varme Beundrere, til Medlem af Tribunatet. I denne Egenskab førte Constant med nogle faa Meningsfæller den hæderfulde Kamp mod Bonapartes Enevolds-Planer, der henledede hele Europas Øjne paa ham og som vakte den heftigste Forbitrelse hos Førstekonsulen. I Aaret 1802 sagde denne om Constant og hans Venner de bekendte Ord om de fem eller seks Metafysikere i 78 Tribunatet, der fortjente at kastes i Vandet, og kort efter lod han dem ved en underdanig Flertalsafstemning fjerne. Da Fru de Staël paa samme Tid begyndte heftigt at bekæmpe Bonapartes Stræben efter Enevælden og da hendes Fader, den berømte Necker, skarpt advarede mod hans Politik, lod han hende udvise af Frankrig. Da Constant fulgte hende til Coppet, forbød han ogsaa ham at vende tilbage. I Maj 1802 var Fru de Staël bleven Enke. I Forening med Constant berejste hun i 1803-4 Tyskland, og det synes som om hun i sin sværmeriske Kærlighed har ventet at Constant vilde ægte hende. Han har imidlertid øjensynligt ikke gengældt hendes Følelser, han skuffede hende af Medynk og Svaghed, skjulte hende, at han stod i bestandig Brevveksling med Charlotte v. Hardenberg og har formodenlig under et Paaskud forladt hende for at rejse til Weimar, hvor han i 1804 bearbejdede Schillers *Wallenstein* paa Fransk. Det blev ikke Constant, men A. W. Schlegel, der (som Huslærer for hendes Børn) ledsagede Fru de Staël til Italien paa den ved *Corinna* berømte Rejse, hun foretog dertil i 1805. I Sommeren 1808 lod Constant sig hemmelig vie til sin Charlotte, og saa lidet havde Fru de Staël da opgivet ham, at det kom til de heftigste Scener, da hun uformodet traf det nygifte Par i Nærheden af Genf. Hun gav sin Skinsyge Luft med saadan Hensynsløshed, at Charlotte i sin Fortvivlelse gjorde et - dog mislykket - Forsøg paa at dræbe sig ved Gift. Saa stor var hendes Magt over Constant imidlertid endnu, at han forlod sin Frue og for nogen Tid fulgte Fru de Staël til Coppet.